

Hồ Chí Minh Và Tật Áu Dâm Của Ông Ta.

Bài viết này mở đầu bằng một scandale trong lãnh vực Điện ảnh đang làm rung chuyển giới nghệ sĩ Québec.

Claude Jutra là một nhà làm phim lẫy lừng của tỉnh bang này.. Tên tuổi ông ta lớn đến nỗi được giới điện ảnh ở đây dùng để đặt cho một đại hội phim ảnh hàng năm quan trọng như giải Oscars bên Mỹ. Gala des Jutras và giải Jutra dành cho diễn viên xuất sắc nhất trong năm là giải mà mọi diễn viên điện ảnh đều mong muốn chiếm được.

Năm nay 2016, tự nhiên xuất hiện một nạn nhân của Jutra (Ông Jutra này đã tự tử chết 30 năm về trước vì bệnh Alzheimer). Người nạn nhân giấu tên này cho biết ông ta đã là nạn nhân của Jutra từ năm lên sáu tuổi. Jutra là người quen thường đến chơi với gia đình của nạn nhân, và lần nào đến nhà chơi cũng mây mờ, xục xạo vào những chỗ thầm kín của đứa trẻ, rồi bắt đứa trẻ nằm trên bụng mình, bắt nó sờ rầm của quý của mình, và làm những chuyện ghê hờn, không tiện kể ra ở đây. Nạn nhân sau đó lớn lên, bị khủng hoảng tinh thần và không học hành gì được, nay sống cô đơn với vài con chó . Năm 2016, anh ta quyết định kể lại chuyện đời mình nhưng vẫn còn ngại ngùng không dám nêu tên thật và xuất hiện trước công chúng. Tại Québec, mắc những bệnh mà ở đây người ta gọi là pédophilie hay áu dâm (liên hệ tình dục với trẻ em) là một tội kinh tởm, không thể tha thứ được. Do những lẽ đó, người ta dự định năm nay cho giải Jutra sẽ được đổi tên. Tệ hơn nữa, tại 2 thành phố là Montréal và Québec, tất cả các con đường, công viên mang tên Claude Jutra đều bị thay tên. Đây hiện là một đề tài mà báo chí, đài truyền hình Montréal khai thác mỗi ngày, và Claude Jutra đang từ một nhân vật lịch sử tiếng tăm rớt xuống hành một con quỷ dâm dục.

Tôi là một người Montréal gốc Việt, vì sống tại đây lâu rồi nên rất đồng ý với phản ứng của dân Quebecois. Tôi hiểu họ, và rất đồng ý với việc gạch tên tên quỷ dâm dục ra khỏi lịch sử Québec-Canada.

Cái mà tôi không hiểu được là tại sao tại cố quốc của tôi, nước Việt Nam Cộng Hòa, kể từ khi bị CS xâm chiếm chúng dựng lên một tên đến từ Miền Bắc thành một vĩ nhân, cha già người Miền Nam, lại còn dùng tên của y ta thay cho tên thành phố Sài Gòn??

HỌC TẬP GƯƠNG ĐẠO ĐỨC CỦA HỒ TÀI

Đạo đức Hồ ấu dzâm xiết cổ BÚ MÒM con bé

Tôi muốn nói đến Hồ Chí Minh, mà ông này nói cho ngay, cũng là một tên ấu dâm, còn nặng tôi hơn Claude Jutras rất nhiều. Một nạn nhân của HCM đã lên tiếng, và người này còn can đảm nêu lên tên tuổi của mình. Tôi xin trích đoạn bài viết : Lần Gặp Bác Hồ tôi bị mất trinh của tác giả Huỳnh Thị Thanh Xuân. Năm 15 tuổi, vì có công làm giao liên cho Thành ủy, biệt động thành Đà Nẵng và huyện ủy Điện Bàn, Đại Lộc, Huỳnh Thị Thanh Xuân được tuyển chọn ra Bắc để gặp Bác Hồ. Đây là một vinh dự cho bản thân, gia đình và quê hương của tác giả. Ngày 30/8/1964, sau khi ăn cơm chiều, Tổ Hứa gọi tên các cô bé ở lại cái gọi là đội thiếu niên tiên phong. Tổ Hứa nói: Các cháu chuẩn bị tư trang, lên xe đi gặp Bác. Khi gặp Bác, các cô cảm động quá, thi nhau chạy tới ôm chầm lấy Bác. Bác hỏi chuyện vài câu vớ vẩn, rồi bắt nhịp cho các cô hát bài: *Kết đoàn chúng ta là sức mạnh, Kết đoàn chúng ta là sắt gang*. Trong khi các cô say sưa hát, thì bác đi bóp vai những đứa con gái, xoa lưng, khi đến chỗ Huỳnh Thị Thanh Xuân, Bác còn cho hai bàn tay đi xuống hai bờ mông rồi xoa bóp, làm bà Thanh Xuân rất khó chịu, vì lúc đó bà mới 15 tuổi. Sau khi hát xong, là tiệc Bác dành cho các cháu. Trong bữa tiệc, bác đi gặp từng cô và ôm hôn mỗi thiếu nữ, Thanh Xuân được bác hôn môi. Mục sau cùng là cùng nhau đi xem phim. Đoạn sau đây mới giật gân và chứng tỏ HCM mang tật ấu dâm rất nặng:

Vào phòng chiếu phim ở tầng 1, Bác chiêu đãi bộ phim thiếu nhi Miền Nam đánh Mỹ. Bác Hồ ngồi cạnh tôi, bác ôm chặc tôi, một tay quàng qua vai tôi và xoa lên ngực tôi bộ ngực mới lớn của một cô gái Miền Nam....

Đêm hôm đó tôi (Thanh Xuân) được một chị thư ký của bác nói nhỏ cho tôi biết là tôi hân hạnh được Bác muốn cho gặp riêng. Khi tôi cùng chị Nhàn đi tới chỗ Bác ở thì tôi được chị Nhàn dẫn đi tắm rửa sạch sẽ và chị Nhàn nhìn tôi với đôi mắt u buồn và tội nghiệp.

....Tác Giả kết luận mình bị mất trinh trong đêm hôm đó.

Sau phiên tác giả, hôm sau đến lượt các cô khác trong đoàn thiếu nhi Miền Nam được tuyển chọn ra gặp Bác Hồ.

Lời Kết :

Những chuyện về ấu dâm thường không có chứng cứ cụ thể, chỉ là lời người này kết án người kia, nên người ngoài có toàn quyền suy đoán xem sự việc có thực hay không hay chỉ là chuyện bôi xấu nhau, chuyên giả tưởng.

Hai câu chuyện tôi viết trong bài này xảy ra tại 2 quốc gia khác nhau là Việt Nam và Québec-Canada. Hai câu chuyện này tôi tìm được trên Internet (vào Google search thì biết được). Sự khác biệt là tại Canada, Claude Jutra đã bị kéo xuống, cảnh sát Montréal thông báo nếu có nạn nhân nào khác, xin cho họ biết để điều tra (hiện đã có một nạn nhân thứ hai ra mặt), còn tại Việt Nam, HCM lại vẫn được tôn vinh dù người viết (nạn nhân) đã nêu tên thật, nơi mình ở, làm việc và thời điểm rõ ràng là năm 1964. Ngoài chuyện này ra, còn phải kể đến sự kiện trong một chuyến công du tại một nước Đông Nam Á, Hồ Chí Minh được yêu cầu dừng ôm hôn các cháu thiếu nhi nước này. Vậy ta phải suy nghĩ ra sao ??

Chỉ có thể cắt nghĩa là Phương Đông và Phương Tây khó lòng gặp nhau. Nhiều khi cái mà người ta kính tởm ở đây, lại được coi là vinh dự cho người nơi khác- Đòi là thế, thế thì phải thế. Người dân Việt Nam vẫn kiên trì học tập đạo đức bác Hồ nhiều năm nữa.

Người Miền Nam

Tham Khảo : La Presse 17 Fevrier 2015 (La Presse électronique)

Lần gặp Bác Hồ Tôi Bị Mất Trinh-Huỳnh Thị Thanh Xuan-posted on June 7-2013 trên Mạng.

Nguồn :<http://nsvietnam.blogspot.com.au/2016/02/ho-chi-minh-va-tat-au-dam-cua-ong-ta.html>

Gửi Lên: **Người Việt Gốc Ót**

Ngày 01/3/2016

www.vietnamvanhien.net